

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH

Žalovaná: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Finanzgericht Hamburg – Výklad čl. 47 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1), v platném znění – Uznání dokladů, k nimž není připojena výslovná odůvodněná žádost o uznání jako jiné rovnocenné doklady, bez návrhu jako rovnocenný důkaz.

Výrok

Článek 47 odst. 3 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, jak bylo pozměněno nařízením Komise (ES) č. 2955/94 ze dne 5. prosince 1994, se nepoužije na přímý vývoz produktů.

Pokud však z důvodu okolností, které nelze přičíst vývozci, nemůže být předloženy vnitrostátní vývozní doklad prokazující, že dotčené produkty opustily celní území Společenství, vnitrostátní orgán příslušný v oblasti vývozních náhrad musí v souladu s cíli sledovanými nařízením č. 3665/87, jak bylo pozměněno nařízením č. 2955/94, zohlednit bez návrhu rovnocenné důkazní prostředky, jakož i žádosti o uznání rovnocennosti podané konkludentně. Tyto důkazní prostředky však musí být stejně uspokojivé s ohledem na kontrolu uskutečňovanou za podmínek vymezených vnitrostátním právem, pokud tyto podmínky dodržují působnost a účinnost práva Společenství.

Pokud lze však uplynutí lhůty pro podání rovnocenných důkazních prostředků přičíst příslušným vnitrostátním orgánům, nemohou tyto orgány lhůtu dvanácti měsíců stanovenou v čl. 47 odst. 2 nařízení č. 3665/87, jak bylo pozměněno nařízením č. 2955/94, namítat vůči vývozci postupujícím s řádnou péčí.

(¹) Úř. věst. C 74, 25.3.2006.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. června 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln – Německo) – Planzer Luxembourg Sàrl v. Bundeszentralamt für Steuern

(Věc C-73/06) (¹)

(Šestá směrnice o DPH — Článek 17 odst. 3 a 4 — Vracení DPH — Osmá směrnice o DPH — Vracení DPH osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku — Článek 3 písm. b) a článek 9 druhý pododstavec — Příloha B — Potvrzení o statusu osoby povinné k dani — Právní dosah — Třináctá směrnice o DPH — Vracení DPH osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství — Článek 1 bod 1 — Pojem „sídlo hospodářské činnosti“)

(2007/C 199/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Planzer Luxembourg Sàrl

Žalovaný: Bundeszentralamt für Steuern

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Finanzgericht Köln – Výklad čl. 3 písm. b) a přílohy B, osmé směrnice Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku (Úř. věst. L 331, s. 11; Zvl. vyd. 09/01, s. 79), a článku 1 odst. 1 třinácté směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství (Úř. věst. L 326, s. 40; Zvl. vyd. 09/01, s. 129) – Vracení DPH osobě povinné k dani usazené na území jiného členského státu, která je pobočkou společnosti usazené ve třetím státě – Kritéria týkající se provozovny určená k posouzení, zda jde o usazení v tuzemsku – Pojem „sídlo hospodářské činnosti“ a „stálá provozovna, z níž se uskutečňují obchodní operace“

Výrok

1) Článek 3 písm. b) a článek 9 druhý pododstavec osmé směrnice Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku musí být vykládány v tom smyslu, že

potvrzení podle vzoru uvedeného v příloze B uvedené směrnice v zásadě umožňuje předpokládat nejen, že dotčená osoba je osobou povinnou k dani z přidané hodnoty v členském státě, jehož daňová správa jí vydala uvedené potvrzení, ale rovněž, že je v tomto členském státě usazena.

Uvedená ustanovení nicméně nezakazují daňové správě členského státu vrácení, která má pochybnosti ohledně skutečné hospodářské existence provozovny, jejíž adresa je uvedena v tomto potvrzení, ujistit se o této skutečné existenci prostřednictvím správních opatření stanovených za tím účelem právní úpravou Společenství v oblasti daně z přidané hodnoty.

- 2) Článek 1 odst. 1 třinácté směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že sídlo hospodářské činnosti společnosti je místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se obecného řízení této společnosti a kde jsou vykonávány funkce její ústřední správy.

(¹) Úř. věst. C 201, 7.8.2004.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria di secondo grado di Trento – Itálie) – Fendt Italiana Srl v. Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento

(Spojené věci C-145/06 a C-146/06) (¹)

(Směrnice 2003/96/ES — Struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny — Oblast působnosti směrnice — Minerální oleje — Mazací oleje používané k jiným účelům než jako pohonná látka nebo palivo — Vyloučení — Zrušení směrnice 92/81/EHS — Vnitrostátní režim zdanění)

(2007/C 199/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria di secondo grado di Trento

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Fendt Italiana Srl

Žalovaná: Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Commissione tributaria di secondo grado di Trento – Výklad směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51) – Slučitelnost vnitrostátního zákona, který stanoví zdanění mazacích olejů určených pro jiné účely než jako palivo nebo pohonná hmota

Výrok

Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ve znění směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčená v původním řízení, která stanoví výběr daně z mazacích olejů, pokud jsou určeny k používání, nabízeny k prodeji nebo používány jinak než jako palivo nebo pohonná hmota.

(¹) Úř. věst. C 143, 17.6.2006.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto – Portugalsko) – Deutsche Lufthansa AG v. Ana – Aeroportos de Portugal, S.A.

(Věc C-181/06) (¹)

(Letecká doprava — Letiště — Pozemní odbavování — Vybírání poplatku za pozemní správu a dozor)

(2007/C 199/18)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Lufthansa AG

Žalovaná: Ana – Aeroportos de Portugal, S.A.